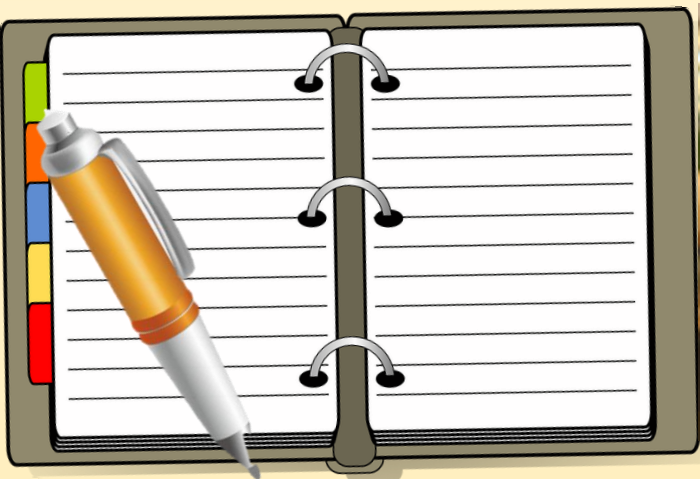

**Η φωνή των
νέων**

**Καλή και ευλογημένη
σχολική χρονιά!**

Θέματα που μας απασχολούν

Ένα καινούριο σχολικό έτος ξεκινάει. Σίγουρα όλοι είμαστε ενθουσιασμένοι γι' αυτό. Κάθε χρόνο περνάμε διάφορες καταστάσεις, διάφορες δοκιμασίες που ο Θεός επιτρέπει, για να δει την πίστη μας, για το καλό μας.

Ίσως να δεις ότι ο φίλος σου δεν αξίζει την φιλία σου. Ίσως να έχεις φέτος έναν δάσκαλο, έναν καθηγητή που να μην πιστεύει ή να μην έχει αρκετή ευλάβεια, ώστε την πρώτη ώρα να λέτε την προσευχή στην τάξη. Ζητάς μια λύση, όπως και πολλοί άλλοι μαθητές. Το να είσαι ένας αληθινά χριστιανός μαθητής δεν είναι εύκολο στις μέρες μας. Κι όμως, υπάρχουν λύσεις.

**Η πιο μικρή-μεγάλη
προσευχή: ΚΥΡΙΕ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ
ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ**

Καλή σχολική χρονιά, φίλοι μου.
Όπως σε μια από τις αμέτρητες χριστιανικές κατασκηνώσεις μάθαμε,
«Το δοκίμιον της πίστεως κατεργάζεται
την υπομονήν.»

**1. Θάρρος! Μην
πτοείσαι. Συνέχισε!
2. Υπομονή! Υπέρ-
μαχος σύμμαχός
σου!**

**3. Προσευχή! Μια να
σε συντροφεύει.**

Από τα τραγούδια
της κατασκήνωσης

ΧΡΩΜΑΤΑ

Κάτω απ' τ' αστέρια, στου Θεού
τα χέρια,
η ζωή μ' αρμονία κυλά,
τ' όμορφο ακρογιάλι του
παραδείσου τα κάλλη
βλέπει και γελά.

Το γαλάζιο τ' ουρανού δείχνει την
ειρήνη,
το κόκκινο του λουλουδιού την
αγάπη τραγουδά.
Το πιο όμορφο χρώμα, το λευκό
της ψυχής,
αν το 'χεις πάντα, να ξέρεις, θα
ευτυχείς.

Όλα είν' ωραία κοντά στο Χριστό,
αυτόν θέλω μόνο γι' αρχηγό,
βλέπω τον ήλιο, βλέπω τ' αστέρια,
όλα είναι τέλεια απ' τα δικά του
τα χέρια.

Το γαλάζιο τ' ουρανού δείχνει την
ειρήνη...

Έλα κι εσύ μαζί κοντά στο Χριστό,
σ' ό,τι πιο όμορφο, πιο ζηλευτό
και ρώτα τη γη, ναι, ρώτα παντού,
άραγε τέτοια ευτυχία υπάρχει
παντού.

Το γαλάζιο τ' ουρανού δείχνει την
ειρήνη...

Αγωνίστρια

Μάρτυρες της Πίστεως, ήρωες της Πατρίδας

Η Αγία Ακυλίνα γεννήθηκε το 1745 σ' ένα χωριό της Θεσσαλονίκης, στο Ζαγκλιβέρι. Οι γονείς της ήταν ευσεβείς χριστιανοί και η μητέρα της την δίδαξε από πολύ μικρή να ζει ενάρετα. Κάποια μέρα, ο πατέρας της Αγίας έτυχε να μαλώσει με έναν Τούρκο και πάνω στο θυμό του τον σκότωσε. Τότε, τον έπιασαν οι Τούρκοι φρουροί και τον οδήγησαν στον πασά της Θεσ-

σαλονίκης, όπου από φόβο αρνήθηκε την Ορθοδοξία και φόρεσε το Τούρκικο σαρίκι. Παρά τις σχετικές πιέσεις των Τούρκων και του πατέρα της, η Αγία Ακυλίνα δεν υπέκυψε. Μαρτύρησε με μαστίγωμα σχεδόν μέχρι θανάτου και πέθανε στην αγκαλιά της μητέρας της, η οποία όταν είδε την κόρη της σε τέτοια κατάσταση τη ρώτησε: -Τι έκανες, καλό μου κοριτσάκι; Η Αγία τότε άνοιξε τα μάτια της και απάντησε: -Τι άλλο ήθελες να κάνω, μητερούλα μου; Κράτησα την ομολογία της πίστης μου! Αμέσως η μητέρα της ευχαρίστησε το Θεό και έτσι η Αγία Ακυλίνα κοιμήθηκε σε ηλικία 19 ετών το έτος 1764 και η γιορτή της εορτάζεται στις 27 Σεπτεμβρίου.

Στα δύσκολα εκείνα χρόνια της σκλαβιάς, Άγιοι φωτίζουν τις σκλαβωμένες ελληνορθόδοξες γειτονιές. Ο καθένας είχε με τη ζωή του να μας διδάξει κάτι. Έτσι και η Αγία Ακυλίνα έχει να μας πει: »Χαώδης είναι η ζωή, μα έχεις βρει τον Λυτρωτή. Στη ζωή οδηγός ειν' ο Χριστός, μην χάσεις σε παρακαλώ το φως.» Αξίζει να μιμηθούμε την Αγία Ακυλίνα. Είθε να έχουμε τις πρεσβείες της! Αγία παρθενομάρτυς Ακυλίνα Ζαγκλιβερνή, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ο ναός της Αγίας στο Ζαγκλιβέρι

Τα οφέλη της Χριστιανικής Κατασκήνωσης είναι πολλαπλά, καθώς:

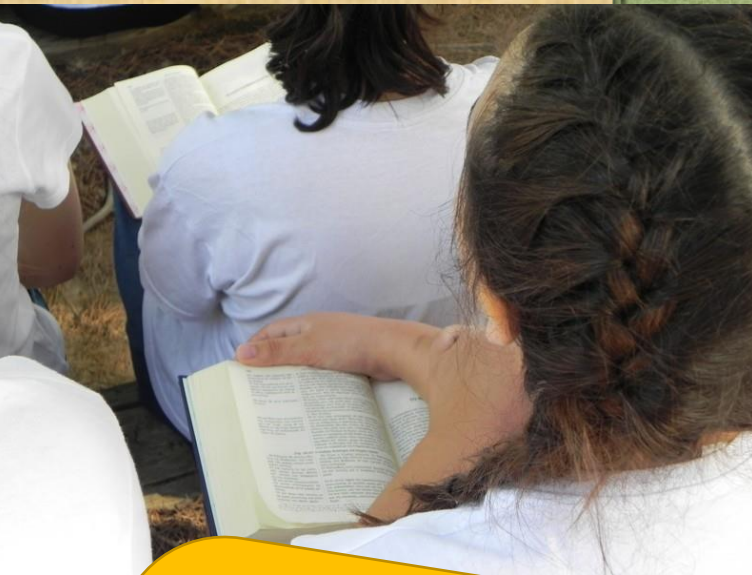
- ✓ Οι Χριστιανικές Κατασκηνώσεις μας φέρνουν κοντά στον Θεό.
- ✓ Μας βοηθούν να αποκτήσουμε καινούριες φιλίες.
- ✓ Μαθαίνουμε να συμπεριφερόμαστε μέσα σε μια μικρή κοινωνία.
- ✓ Αθλούμαστε καθημερινά και δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε από τις άλλες κατασκηνώσεις.

Και πολλά άλλα όπως...

- ✓ Μαθαίνουμε για την πατρίδα μας.
- ✓ Τραγουδάμε όμορφα και ωφέλιμα τραγούδια.
- ✓ Απολαμβάνουμε παιχνίδια

και διαγωνισμούς.
✓ Ποιοτικό και νόστιμο φαγητό...

Μα πάνω από όλα διατηρώ
το χαρούμενο
και αγωνιστικό πνεύ-
μα όλο το χρόνο... Άρα, καλή
σχολική χρονιά... και καλή κατα-
σκήνωση!

***Σε χριστιανική
κατασκήνωση***

1821-2021

Τι φορούσαν τα παιδιά στην τουρκοκρατία;

Αν φαντάζεσαι μπουφάν, τα καμάρια σου τα air Jordan, το τζιν που φτιάχτηκε δεν ξέρω που και μια μπλούζα που γράφει «I LOVE SKATING», είσαι λάθος. Εκείνη την εποχή ντύνονταν εντελώς διαφορετικά. Αν ήσουν αγόρι, μάλλον θα φορούσες ένα μακρύ παντελόνι και μια φαρδιά πουκαμίσσα, αποφόρι μάλλον του πατέρα σου ή του μεγάλου σου αδερφού. Αν δεν ήσουν ξυπόλυτος, μάλλινες κάλτσες θα ζέσταιναν τα πόδια σου. Αν ήσουν τυχερός, θα φορούσες το ίδιο με τον πατέρα σου, φουστανέλα. Αν ήσουν κορίτσι, θα ήσουν πιο καλοντυμένη από τα αγόρια. Θα φορούσες μια φούστα ως τον αστράγαλο, μια πουκαμίσσα και ένα γιλεκάκι, συνήθως κεκνητό. Μπορεί να φορούσες κάτι σαν μπαλαρίνα από γνήσιο δέρμα που σου έραψε η μητέρα σου ή τσαρούχι. Ίσως να τα συμπλήρωνες με λουλούδια και μια μαντήλα ή ένα φέσι.

Τι έπαιζαν τα παιδιά στην τουρκοκρατία;

Δεν άλλαξαν και πολλά όσον αφορά στο παιχνίδι. Τα αγόρια έπαιζαν κλέφτικο (κρυφτό, ξιφομαχία, κυνηγητό και πετροπόλεμο). Τα κορίτσια έπαιζαν το περνά περνά η μέλισσα, το κουτσό, τα μήλα, την πινακωτή, το τόπι και την τυφλόμυγα.

Χελιδόνι

Ένα καλό βιβλίο είναι ένα παράθυρο στον κόσμο...

Συνέχεια στην σελ.6

Ένα πολύ ωραίο βιβλίο που μας μαθαίνει τη ζωή του Αγίου Παΐσιου με προσφιλή και διασκεδαστικό τρόπο μέσα από μια φαινομενικά απλή πραγματικότητα.

Ένας ταξιδιωτικός δημοσιογράφος αποφασίζει να εξερευνήσει έναν ανεξερεύνητο οικισμό. Τι θα γίνει όμως όταν ανακαλύψει το πραγματικό νόημα του ταξιδιού του και καταλάβει το νόημα της προσευχής του Οσίου Εφραίμ του Σύρου;

Ο Πείσμονας, ένας μικρός εγωπολίτης, ταξιδεύει στην Εσύπολη. Εκεί, μαθαίνει για τον Θεό και πόσο μας ωφελεί να βγάλουμε από την καρδιά μας το «ΕΓΩ» και να βάλουμε στη θέση του το «ΕΣΥ».

Γιατί οι γυναίκες δεν πρέπει να φοράνε παντελόνια;

Είναι αλήθεια ότι το παντελόνι στις γυναίκες έχει σχεδόν επιβληθεί ως κάτι συνηθισμένο, πρακτικό και μοντέρνο.

Ωστόσο κάθε ώριμος και υπεύθυνος άνθρωπος οφείλει να τοποθετείται σε κάθε ζήτημα όχι ανάλογα με το τι κάνουν οι πολλοί ή τι τον βολεύει αλλά να εξετάζει κάθε φορά ποιο είναι το σωστό και ωφέλιμο.

Θα επισημάνουμε μερικά σημεία που θα μπορούσαν να προβληματίσουν. Αναγκαία η σαφής διάκριση των δύο φύλων.

Η ενδυμασία μας είναι χαρακτηριστικό/διακριτικό του φύλου μας. Δηλαδή τονίζει την διαφορά μεταξύ ανδρών και γυναικών. Και ναι μεν υπήρξαν ιστορικές περίοδοι που τα ενδύματα ανδρών και γυναικών να έχουν παρεμφερή «βάση», αλλά ποτέ δεν ήταν ακριβώς το ίδιο, ώστε να υπάρχει σαφής διάκριση. Το πρόβλημα δεν είναι το παντελόνι αυτό καθαυτό, αλλά κάτι πολύ βαθύτερο: Σήμερα είναι η ενδυμασία αυτό το οποίο «αντιγράφει» το ένα φύλο από το άλλο. Αύριο αυτό θα θεωρείται πια φυσιολογικό και κάτι άλλο θα πάρει τη θέση του. Και, προϊόντος του χρόνου οδηγούμαστε σε μια εξομοίωση μεταξύ των φύλων. Στα φύλα έχουμε μεν ισότητα όπως μας λέει το Ευαγγέλιο, έχουμε όμως και ετερότητα, διακριτότητα. Αυτά τα στοιχεία, αν χαθούν, πλέον οδηγούμαστε στην ισοπέδωση.

Η απορία μου...

Το παντελόνι εισάγεται ορμητικά στον γυναικείο κόσμο με το φεμινιστικό κίνημα του 20ου αιώνα το οποίο πρεσβεύει την αναβάθμιση του ρόλου και της θέσης της γυναίκας στην κοινωνία. Με την καθιέρωση όμως του ίδιου ενδύματος για τη γυναίκα με αυτό που έχει ο άνδρας, η γυναίκα δεν αναβιβάζεται, απλώς αντιγράφει τον άνδρα και συνεπώς υποβιβάζεται σε μιμητή.

Τελικά το κίνημα του φεμινισμού αντί να επιφέρει την ισότητα, κατέληξε στην ισοπέδωση των φύλων και υποβάθμιση της γυναίκας η οποία ξέχασε το ρόλο της. Αντίθετα η Εκκλησία προασπίζεται την ισοτιμία των δύο φύλων και παράλληλα τονίζει το σεβασμό στη διαφορετικότητά τους και τους διακριτούς ρόλους τους.

Αλήθεια, με την αντίστοιχη συλλογιστική ότι «άνδρας και γυναίκα είναι το ίδιο»...

Γιατί να μην φοράνε φούστα οι άνδρες;

Αυτή η μόδα δεν είναι μακριά. Μπορεί κάποτε να «καθιερωθεί» και αυτή και να θεωρείται μετά από λίγα χρόνια «φυσιολογική» (όσο αστεία και αν μας φαίνεται τώρα).

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο λόγος του Θεού δίνει σαφή οδηγία προκειμένου να διατηρείται η διάκριση των δύο φύλων και στην ενδυμασία: «Ενδύματα και πράγματα που αρμόζουν στον άνδρα, δεν θα τα βάλει επάνω της η γυναίκα. Και δεν θα φορέσει ο άνδρας γυναικεία φορέματα. Διότι οποιοσδήποτε τα κάνει αυτά, είναι σιχαμερός ενώπιον Κυρίου του Θεού σου». (Δευτερονόμιον κβ' 5). Ενώ υπάρχει και σχετικός κανόνας της Στ' Οικουμενικής Συνόδου: «...ὀρίζοντες, μηδένα ἄνδρα γυναικείαν στολήν ἐνδιδύσκεσθαι, ἢ γυναῖκα τὴν ἀνδράσιν ἁρμόδιον» (κανένας άνδρας να μην ενδύεται γυναικεία στολή ούτε η γυναίκα αυτήν που αρμόζει στους άνδρες). Είναι θέμα σεμνότητας. Το παντελόνι ως γνωστόν υπερτονίζει την ανατομία του σώματος. Αυτό είναι προκλητικό και εκθέτει τη γυναίκα καθώς ελκύει επιπόλαια βλέμματα. Το ζητούμενο για τη γυναίκα δεν είναι να τραβάει την προσοχή των ανδρών τονίζοντας τα σωματικά χαρακτηριστικά της και φροντίζοντας την εξωτερική της εμφάνιση. Αυτό που δίνει χάρη και ομορφιά στη γυναίκα δεν είναι ο «ἔξωθεν [...] κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος» (Α' Πέτρ. γ' 3-4), όχι τα εξωτερικά στολίδια, δηλαδή, αλλά ο κρυφός και αφανής στα σωματικά μάτια εσωτερικός άνθρωπος της καρδιάς.

Μάλιστα στον ιερό ναό οφείλουμε να εισερχόμαστε ντυμένοι σεμνά, καθώς παραγγέλλει ο Απόστολος Παύλος: «[προσεύχεσθαι] τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν» (Α' Τιμ. β' 9-10), δηλαδή: «οι γυναίκες να προσεύχονται με ενδυμασία σεμνή, να στολίζουν τον εαυτό τους με συστολή και σωφροσύνη και όχι με τα φιλάρεσκα πλεξίματα των μαλλιών τους ή με χρυσά ή μαργαριταρένια κοσμήματα ή με πολυτελή ρούχα, αλλά με ό,τι ταιριάζει σε γυναίκες πού στα μάτια όλων παρουσιάζονται ως θεοσεβείς. Θέλω δηλαδή οι γυναίκες να στολίζονται με καλά έργα».

Είναι αλήθεια ότι στη σημερινή εποχή είναι μάλλον ηρωικό το να κάνει μια νέα την διαφορά στο ζήτημα της ενδυμασίας. Όμως αυτό είναι που τελικά κάνει ανδρεία τη γυναίκα: το να μην υποχωρεί ούτε μπροστά στη συνήθεια ούτε μπροστά στη μάζα. Ξεκινώντας όμως έτσι ανυποχώρητα τη ζωή της σίγουρα θα την περιμένει ευλογία από τον Θεό και η ίδια θα μπορέσει να πλάσει χαλύβδινο τον χαρακτήρα της.

από το agonistes.gr

Μαθαίνω σωστά τη γλώσσα μου

Ξενική λέξη

Προέλευση

Μετάφραση

Αγιάζι	τούρκικη ayaz	αέρας-κρύο
Ακορντεόν	γερμανική Akkordion	μουσικό όργανο με αστείο ήχο
Ακουαρέλα	βενετική aquarela	είδος βαφής
Ακτινίδιο	λατινική actinidium	φρούτο με μαλακιά καφέ φλούδα
Αλαμπουρνέζικα	ιταλική alla burlesca	λόγια που δεν καταλαβαίνει κανείς
Αλάνι	τούρκικη alan	παιδί που γυρίζει στους δρόμους
Αλάργα	ιταλική a larga	μακριά
Άλγεβρα	αραβική al-djabr	μαθηματικά
Αλκοόλ	αραβική al-kuchl	οινόπνευμα

Για τους μικρότερους φίλους μας

Η κατήχηση της Αγγελικής

Η Αγγελική είναι ένα μικρό και έξυπνο κοριτσάκι, που ζει με τους αγαπημένους της γονείς σ' ένα μικρό αλλά πολύ όμορφο χωριουδάκι στην άκρη ενός δάσους. Της αρέσει πολύ να τρέχει μέσα στο δάσος με τις φίλες της και να παίζει μαζί τους πολλά παιχνίδια. Πιο πολύ όμως της αρέσει να μαζεύει ωραία λουλουδάκια και να τα χαρίζει στη γλυκιά της μανούλα που την αγαπά πάρα πολύ. Όταν έρχεται ο μπαμπάς της από τη δουλειά του τρέχει γρήγορα να μπει στην αγκαλιά του και να του δώσει δυο γλυκά φιλιά και στα δυο του μάγουλα. Τον Μπαμπά της τον λατρεύει τόσο πολύ που τον φωνάζει «βασιλιά μου». Μα και εκείνος την αγαπάει τόσο πολύ, που την γεμίζει με τα φιλιά του και την φωνάζει «μικρή μου βασίλισσα». Η Αγγελική έχει αλλα δύο αδερφάκια. Μια μεγαλύτερη αδερφή, την Χριστίνα και έναν πιο μικρό αδερφό, τον Ιωσήφ. Η Χριστίνα είναι μια πολύ γλυκιά, όμορφη και ευγενική κοπέλα που ξέρει να δίνει χαρά σε όποιον την κάνει παρέα. Τώρα λείπει από το σπίτι γιατί πέρασε στο πανεπιστήμιο και θα μένει στην πόλη. Αγαπά πάρα πολύ τα μικρά παιδιά και θέλει να γίνει δασκάλα.

(Συνεχίζεται)

